

valguse

KRISTLIK INFOLEHT

TALV 2017

teataja

10

14

05

12

19

Kristlik infoleht
Valguse teataja

Toimetaja: Erki Katus
erki.katus@gmail.com

Kaastoimetajad:
Emmanuel, Alexandra
Hyllerud, Helve Poska,
Tiina Alt, Magnus
Claesson, Sirle Katus, jt
Küljendus: Logolife OÜ

Infolehte toetavad:

Sisukord

08

16

- 04 **Jumala arm**
- 05 **Pitcairni saar**
- 08 **Perekond Hyllerud**
- 10 **Seiklusrikas usk
Bear Grylls**
- 12 **Päästejaam**
- 14 **Muutudes teiseks**
- 16 **Ankur tormis
Sarah lugu**
- 18 **Pisikesed rebased**
- 19 **Lootuse Külast**
- 21 **Usus ragby väljakul**
- 23 **Süstaga mööda rannikut**

Jumala arm

Nädala üks põnevaid hetki on, kui ühinen tänavamisjoni meeskonnaga ja lähme tänavatele Stockholmis. Kaasas on kohvitermosed, küpsisepakid ja alumiiniumist raami-ga kokkupandav laud. Need päevad on erilised. Astume argielust ja mugavustsoonist välja. Keegi on öelnud "mugavustsoon saab su vanglaks – lammuta seinad ja astu vabadusse". Kogeme seda vabastavat väge minnes tänavatele.

Meiega tulevad rääkima erinevad inimesed: tudengid kes otsivad elumõtet, ülekoormatud töölised, äraeksinud turistid, kodutud ja need kes on alkoholi ja narkootikumide sõltuvuses. Kelle igapäevane võitlus on üleelamine, saades aineid kehasse, mis väikseks ajaks teeb elu talutavaks. Mida meil siis on pakkuda neile? Nende olukorras on tass kohvi lihtsalt kuum jook, mis varsti on ära jahtunud. Ja mida me saame teha nende heaks? Miks üldse tänavale minna? On midagi, mis maitseb tugevamini kui kohv ja mõjub sügavamale kui soe jook.

See on Jumala arm: Tema armastus ja sellega kaasnev vägi. Me lähme ootusega välja tänavale selleks, et

Jumala ligiolu on kohal. Ja et sõnum Jumala armust ja evangeeliumi jõud puudutab nii meid kui neid -Jumala silmis täisväärtuslikke inimesi. Sõnum Kristusest kuulutab selgesti inimestele Jumala armust, andestusest, armastusest, usust mis pakub rahu ja lootust tulevikku. Sõnum armust mõjub otsekui vihm kuivale hingele.

Lugu räägib mehest kes jõudis Taevavärava juurde. Selleks, et sisse pääseda oli vaja 100 punkti. Mees luges üles kõik head teod mida oli elus teinud. „OK” ütles väravavalvur. „Selle eest saad ühe punkti”! Nii et mees jätkas oma heade tegude nimekirjaga ja lisas juurde oma head suhted inimestega ja suured saavutused ning kui vähe kurja ta oli teinud. „Suurepärase” ütles valvur. „Selle eest saad liiksaks veel ühe punkti”! Peale tükk aega vaikust ütles mees tagasihoidlikult; „Mul on ainult loota Jumala armu peale!” „Mida sa ütlesid” küsis valvur kõva häälega. „Selle eest saad 100 punkti”!

Taevasse võid pääseda ilma varanduseta, heade tegudega, sõpradega ja 1000 teise asjata – aga mitte kunagi

ilma Jeesuse Kristuseta. Kirjades seisab: „Armud teile ja rahu Jumalalt, meie Isalt ja Issandalt Jeesuselt Kristuselt. Ma tänan alati oma Jumalat teie pärast selle armu eest, mis teile on antud Kristuses Jeesuses, et te olete kõiges saanud rikkaks tema sees..” (1Kr 1:3-4)

Jumala armu läbi saame vastu võtta selle rikkuse; vabaduse, tervenduse, lootuse ja elu. Ja seal pealinnas keskturul näeme iga kord, kuidas Jumala vägi, ligiolu ja armastus puudutab igat üht kes Teda vastu võtavad. See kehtib ka sinule. Jeesus on ja jääb suurimaks kingituseks inimkonnale.

Ilusaid jõulupühi soovides.

Erki Katus
info@k-3.ee

Pitcairni saar

Jumala sõna tõed ja nende rakendamine tõstavad ja õnnistavad ühiskondi, kuna need seadused on universaalsed. Seda on ajaloos tõendatud taas ja taas, nii suurtes riikides kui ka väga väikestes – nagu Pitcairni saar. Järgnev tõestisündinud lugu leidiski aset sellel väikesel saarel keset Vaikset Ookeani.

1789. aastal algatas üheksa meremeest keset Vaikset ookeani HMS Bounty laeval mässu. Nende arvates olid tingimused liiga karmid

ning nad kaaperdasid laeva. Alguses nad põgenesid Tahitisse, peatudes teel olles mitmel saarel. Nendelt saartelt võtsid nad kaasa veel kuus meest, üksteist naist ja ühe lapse. Nende juht nimega Fletcher Christian oli kuulnud ühest asustamata saarest nimega Pitcairn, mille asukoht oli sadade miilide jagu valesi kaardistatud Vaikse ookeani keskel. See üksik saar asus väljaspool kaartide ulatust.

Peale rohket purjetamist ja mitmeid tormiseid öid, leidsid mässulised selle ük-

siku saare. Saare rannik oli kõrgete kaljude ja järskude kallastega. Kui meeskond oli vedanud lastist niipalju kui suutis üle kitsaste ja järskude kaljuteede, hüüdnimega "raskuste mäed", võtsid nad vastu meeleheitliku otsuse. Meremehed olid väga teadlikud sellest, et Briti sõjalaevad otsisid neid meredel taga, eesmärgiga neid kätte saada, kohtu ette viia ja lõplikult hävitada. 23. jaanuaril 1790. aastal otsustasid nad MS Bounty põlema panna ja sellega hävitada endast kõik jäljed.

Saarel olid puhta vee allikad ning meremehed olid Tahiti saartelt võtnud kaasa loomi ja vilja. Nende varudega lootsid nad oma elu sisse seada, tegeledes põllumajanduse ja loomakasvatusega. Aga ei läinud palju aega enne kui üks meestest õppis ära, kuidas teha piiritust ühest juurest nimega Ti, mida leidis saarel rikkalikult. Sellest taimest valmistasid nad piisavalt palju alkoholi, et endid tihti purju juua. Selle läbi tulid ka kaklused kas naiste, eriarvamuste või rahvuse pärast. Paari aastaga muutus elu saarel põrguks. Paar mässulist lõi üksteist maha, keegi hüppas kuristikust

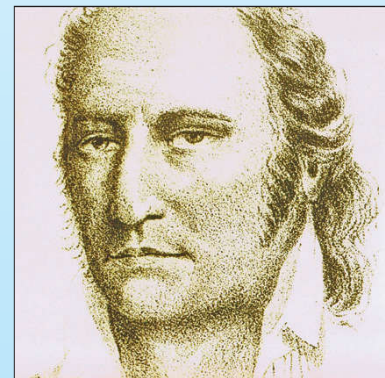
alla, sooritades enesetapu ja mõned jäid ebatervisliku elustiili tõttu haigeks ja surid. Lõpuks olid kõik mehed, peale John Adamsi, saanud ühel või teisel moel hukka. Ellu olid jäänud ka kümme naist ja noored lapsed.

See, mis sellest hetkest edasi aset leidis, muutis kogu saare elu ja tulevikku drastiliselt. John Adams leidis endise juhi Fletcheri meremehetema Piibli. Fletcheri ema oli selle kaasa pakkinud enne kui laev Inglismaalt välja purjetas. Adams hakkas leitud raamatut uurima. Piiblit lugedes tutvustas ta peagi Päästjaga, hüüdis Jumala poole ning usaldas oma ülejäänud elu temale. Ta hakkas nüüd jagama oma selgelt väljapaistvast elumuutusest ning õpetama ülejäänud elanikele Piiblist. Naised ja lapsed õppisid selle läbi lugemist ja avastasid samuti pääste Jeesusel. Sellega muutus elu saarel suurejooneliselt.

Aastal 1808 leidis üks Ameerika laev nimega Topaz juhuslikult üles Pitcairni saare. Laeva kapten sai kontakti Adamsi ja naistega ning nüüdseks juba noorteks täiskasvanuteks sirgunud saareelanikega. Nad kirjeldasid saare elu ja elanikke kui õnnelikku ja vaikset kogukonda. Ka üks Briti laev külastas peagi saart ning kaks Briti kaptenit naasid Inglismaale soovitusel jätta saare elan

nikud rahule. Nad selgitasid, et elu saarel oli kui "kuldne aeg". Kuna Adams oli hakanud õpetama Piiblist tõdesid ja juhtnööre mille järgi elada, ei olnud saarel vargusi ega kuritegevust, vaid seal valitses rahu ja kord. Fletcheri Piibel, mille Adams oli leidnud, oli muutnud täiesti selle kogukonna elu ja tulevikku. Jumala Sõna päästis nende inimeste elud.

Kirjanik, Sir Charles Prestwood Lucas, kes kirjutas Briti kolooniatest, kirjeldas Pitcairni saarel muutust 1927. aastal järgnevalt:

"Kristluse ajaloos on palju märkimisväärseid juhtumeid usulistest pöördumistest, kuid John Adamsi lugu väikesel saarel on ainulaadne. Faktid on üsna selged. Ei ole kahtlust, kes ta oli enne ja mida ta tegi pärast seda, kui kõik tema kaaslased olid saarel hukkunud. Tal polnud ühtki õpetajat, kes oleks saanud juhatada teda õiguse teele, või kedagi, kes oleks pannud teda vastutust võtma noorte poiste ja tüd-

rukute rühma eest, et õpetada neile jumalakartlikku elu. Ta töövahenditeks olid üks

Piibel ja üks palveraamat. Haridus, või pigem hariduse puudus, aitasid tal ammu-

tada vaid antud Kirjadest. Sellel, mis juhtus, saab olla ainult üks selgitus – see oli Kõigevägevama sekkumine. Seal üksikul saarel sai kuritegeliku meremehe süda muudetud ning ta õppis järgima Kristust ja õpetas ka teisi seda tegema.”

2017. aastal elab Pitcairni saarel umbes 50 inimest. Seal on üks kool ja üks pood ning laev toidu ja varustusega käib saarel iga kolme kuu tagant. Pealinna nimi on Adamstown.

Kokkuvõte L. Cunningham

Perekond Hyllerud

Perekond Hyllerud on viieliikmeline pere (Emmanuel, Alexandra, Lova, Liv ja Lily) kes elavad lääne Rootsis. Nende suur kirk on lastemuusikat teha. Alexandra jagab: "Eelmisel aastal arutasime kokku, et meil oli 55 laste koosolekut. Nüüd on meil keskmiselt kolm või neli koosolekut kuus. Meie lapsed armastavad neid väljasõite ja me püüame leida ka mõnda seiklust reisu ajal. Selle läbi vedame koos pe-

rega palju aega ja meil on väga lõbus nendel üitustel. Kui uus plaat valmib, on see parim, mida nadteavad. Nad aitavad kaasa näiteks pakkimisega ja postitamisega. Meie vanim tütar abistab ka plaatide müügi eest ja on ka väga hea uute lugude kirjutaja. Nooremal tüdrukul meeldib tantsida ja tema annab uusi mõtteid sellel teemal." Pere isa Emmanuel kirjutab enamik laule plaatidel ja aitab reklaamiga, kodulehega

ja praktiliste asjadega. Emmanuel juhib ka ettevõtet, mis tegeleb peamiselt ettevõtete arendamisega, aidates ettevõtetel oma müüki suurendada. Emmanuel jagab: "Ma teadsin juba noorelt, et tahtsin elada täiesti Jumalale ja arvasin, et see on ainult võimalik misjonäri- või pastorina. Aga ma ei olnud huvitatud sellest. Kuid ettevõtlusest olin kirglikult huvitatud. Hiljem mõistsin, et ka ettevõtlus võib olla Jumala kutse."

Alexandra räägib: "Ma olen nii tänulik Jumalale, et saan töödada sellega. Viis aastat oleme töödanud laste plaatidega ja oleme siiani teinud 13 plaati, neli DVD-d ja kolm lasteraamatut. Kolm korda aastas tulevad uued plaadid välja ja meil on täna 555 püsitellijat üle terve Rootsi. Plaadid räägivad sellest kes Jeesus on ja Jumala headusest!"

"Kui ma valmistasin materjali ühe plaadile nimega "Jeesus on tõde," olimul alguses võitlus, ettõe teemast midagi rääkida. Selge on, et õpetame, et ej ole hea valetada aga ka seda, et Jeesus on tõde ja kui tähtis on selle eest seista. Kui ma istusin rongil teel stuudiosse, ei olnud mul veel kõiklood valmis. Varem olin saatnud mobiili kaudu sõnumi sõpra-

dele ja 5 minutit enne kohale jõudmist tuli sõnum. Sõnum oli selline: "Seisa julgelt tõe eest, Jeesus ise seisab su kõrval ja on kaasas." Sellest lausest saigi pea laul plaatidele. Jeesus on tõesti alati kaasas. Ta on alati lähedal. Julge toetuda sellele tõeale, ta seisab meie eest ja ei häbene mitte! Jeesus armastab sind väga palju. Jaga temast - see on parim kingitus, mida saab kellelegile anda!"

Alexandra jätkab: "Mitmete plaatide pealkirjad tulevad läbi palve. Samuti kuulame oma laste nõu ja soovitusi väga. Uue albumi nimega "Jeesus on lähedal", soovitas meie tütar ja ütles, et Jeesus alati käib meie kõrval. Plaatidel on kolm peategelast; Mats, Anita ja Ospon Sporre. Anita on väga rõõmus ja arukas tüdruk, kes oma parima sõbra Matsiga teevad asju koos. Ospon sporre on

kolmas tegelane kes teeb lastele palju tempe ja võistlusi. Me tunneme, et noorele põlvkonnale, kes Rootsist üles kasvavad, tuleb õpetada Jeesusest. Sellega aitame lastel leida õige tee elus ja avastada kelleks Jumal neid on loonud.

Emmanuel ja Alexandra Hyllerud

<https://youtu.be/BSDeLHRj-LOU> (1:10 min) Barnskivor

Seiklusriikas usk – Bear Grylls

Bear Grylls; enimmüüdud autor, seikleja ja Discovery Channel:i peategeleja “Man vs Wild” - jagab oma usust - ja miks on oluline, et olla ettevalmistatud ja omada “julget” süda” nii filmimisel kui ka reaalses elus.

“Mul oli väga loomulik usk lapsena,” ütleb Grylls. “Kui olin väike poiss, ei kahelnud

ma kunagi Jumala olemasolust. Ma lihtsalt teadsin, et Jumal on olemas ja tundus, et Ta on mu sõber.”Grylls ei häbene oma kristliku usku, vaid mainib sageli intervjuudel, et see on kui “selgroog” ta elus. Samas tunnistab ta, et pole alati olnud nii lihtne. “Mäletan hetke, kui mõned väga head sõbrad pöörasid

selja mulle valusal moel,” “Palvetasin lihtsa palve:” Jumal, kui sa oled olemas ja kuuled mind, kas sa oleksid sel moel mu sõber jälle? Ja see ei olnud keerulisem. Tegelikult hämmastav on see, et kõik, mida Jumal nõuab, on see et me avaksime südame ja Ta teeb ülejäänud. Nii tihti me koormame endid

keeruliste teoloogiliste küsimustega, igatsedes armastust ja kui see keeruline on kooritud ära, mõistame et meil võib olla suhe oma Isaga taevas.”

Usk on, et leida elu ja kogeda sisemist rahu ja rõõmu. Ma ei saa tihti koguduses käia, sest ma reisin väga palju, nii et ma klammerdun kinni lihtsatest asjadest, nagu: “Ma suudan kõik Kristuses, kes teeb mind vägevaks..” ja “Tema kaitseb mind oma vägeva käega.” Need on lihtsad asjad, millele ma toetan oma usus! “Jeesus on seesama eile, täna ja igavesti..” ja “mulle on andeks antud.” Ristiusk ei ole religioosne - see hõlmab hoopis usku. Saades patud andeks saame rõõmu ja rahu. Me kõik tahame seda, kuid keegi ei taha religiooni. Miks inimesed pööravad selja usule? Nad ei pööra selja usule vaid enamasti religioonile. Ma ei ole veel kohanud kedagi, kes ei taha andestust või rahu ja rõõmu elus. Püüame täita tühja kohta endiselt kõige muuga aga see ei aita!”

Bear Grylls on ka innukas Alfa kursuse toetaja, mis on 10-nädalane ristiuse põhitõdesid tutvustav kursus. Eesmärk on tutvustada kristlike põhitõdesid lihtsas vormis ja esitada ka raskeid küsimusi Jumala kohta. “Ma olen näinud Alpha muutmas nii paljude inimeste elusid. Olen näinud palju inimesi leidmas usu selle läbi ja ma tahan julgustada, sest

see on aidanud mind palju.” Grylls jagab, et Alpha kaudu on ta saanud arutada kõike küsimusi Jumalast: Kas Ta on olemas? Ja kui ta on, kas ta on hea? Kas ta tõesti hoolib? Mis on elu mõtte? Milleks elame maa peal? jne “Vahel on meil raske uskuda - tõesti uskuda, et Jumal eksisteerib, hoolib meist ja tahab meile head.

Grylls elab koos oma abikaasa, Sharaga ja neil on kolm poega. Ta tunnistab, et nende ühine usk on põhitugi nende abielus. “Ma vaatan tagasi nendele aastatele ja ma arvan, et see oleks tõesti raske ilma usuta - see on meid hoidnud koos. Me palvetame koos oma lastega ja

nad palvetavad meie eest ja see on lihtsalt suur side, mis hoiab meid koos. Ma armastan oma seiklusi, oma peret ja elu Jeesusega. Need on tõelised asjad.”

<https://youtu.be/qfiQoHyJC10> (4:48 min)
Bear Grylls

<https://youtu.be/PI2YaxS5N-Hc> (3:01 min) Bear Grylls
Alpha
koostanud R Wieman

Päästejaam

Ühe küla kaljusel mererannal möllasid sageli sügistormid. Paljud laevad sõitsid tormides kaljudesse ja meremehed said hukka. Seetõttu otsustas küla rahvas ühel päeval, et ehitada majaka ja päästejaama mere äärde. Tuletorn hojatakse laevu eemale kaljudest ja päästejaam aerupaatidega säästaks inimeste elusi külmast veest. Nad pöördusid valitsuse poole maa pärast ja hakasid koguma vajalikke vahendeid. Varsti alustati ehitusega pihta ning osteti päästepaadid.

Tänu majakale läksid vähem laevu kaljude vastu. Kui see juhtus, kõlas sireen ja küla inimesed, sõudsid paatidega päästma neid, kes olid kukkunud külma vette. Mõne

aasta pärast levis kuuldus jaamast ja inimesed tulid kaugelt selleks, et külastada tuletorni.

Kord soovitas keegi, et kuna nad kõik nii palju aega veedavad päästejaama juures, tuleb koht hubasemaks teha. Nii võeti ette tuletorni soojemaks tegemine. Hallid seinad said värvitud säravalt valgeks. Mõned seinad ehiti paneelidega; vaibad pandi maha betoonpõranda peale; ilus köök paigaldati. Lõpuks sai tuletornist kena koht, kus veeta oma aega seni kuni häirekellad kõlasid.

Ühel öösel puhus äge torm, sellist tormi poldud nähtud aastaid. Üks laev oli heidetud kaljudesse ja mehed tuletornijaamast veetsid pikki tunde korjates meremehi

külmast veest. Nad võeti tuletorni, kus nad said toitu ja varustati soojade riietega. Nii oli tehtud korduvalt aastate jooksul, kuid seekord, pärast tormi, kui kõik päästetud meremehed olid lahkunud jaamast, olid mõned külainimesed pahased. Suur torm oli neid sundinud välja mugavast tuletornist, välja minema ohtlikule avamerele, kus nad ise külmetasid kõvasti. Kui meremehed toimetati tuletorni, määrduisid vaibad ja köök kulus ja läks mustaks. Pärast lühikest aega tehti koosolek ja otsustati esialgu, et päästetud

meremehed tuleb keldrisse viia ja mitte remonditud ruumidesse.

Mõni aeg hiljem puhus jälle suur torm ja seekord ainult pooled meestest läksid välja päästepaatidega meremehi külmast veest välja tõmbama. Seekord oli laev, mis kalju vastu katki oli läinud, ka teisest rahvusest ja inimesed rääkisid teist keelt. Pärast seda tormi otsusid paljud päästjad merele minemast. Mõned arvasid, et päästejaama töö ei peaks toimima kõikidele. Oli ka neid, kes enam polnud nõus lahkuma oma mugavause tsoonist, turvalisest jaamast, minnes paatidega pimedale merele. Need mehed pöördusid valitsuse poole ja said lõpuks oma tahtmise. Otsustati, et majakas jääks alles, kuid päästetööd tuleks lõpetada.

Oli aga rühm päästjate hulgast kes ei nõustunud sellega. Varsti alustasid nad uue päästejaama ehitamisega. Iga päev nädalas olid nad valmis välja sõudma ja elusi päästma. Kui tormid tulid olid nad kohe paatidega väljas püüdnud meremehi jääkülmast merest. Nad ehitasid ka uue ja parema majaka. Kuulsus uuest tuletornist kasvas ja lõpuks kustutati vana majaka valgus. Mõned arvavad, et see väike grupp, kes töötasid uues tuletornis, olid kord ise päästetud tormiselt merelt.

Meil on vaja teha valik "oma päästeametiga". Me saame

valida, et meie elu püsiks võimalikult mugavana või võime kuuletuda Jumala kutsele. Võime olla kui majakad ja näidata pääste teed teistele Jeesuses Kristuses - nii sõnades kui ka tegudes. "Aga kõik on Jumalast, kes meid on iseenesega lepitanud Kristuse läbi ja on meile annud lepitusameti." 2 Kor 5:18

Ernest W. Corty

"Jumal töötab alati töötegitajatega ja liigub minejatega, kuid Ta ei istu koos istujatega. Ma ütlen teile; see on väärt, et teenida Jumalat. See on seda väärt, see on seda väärt miljonit korda." R. Bonnke

Vaata:

<https://youtu.be/FBUI5oOdpXQ> (11:57 min) Lost at sea

Muutudes teiseks

Räägitakse, et metsmesilane ei peaks olema võimeline lendama. Arvesse võttes tema kuju, kehakaalu ja tiibade suurust, on lendamine aerodünaamiliselt võimatu. Ta ei peaks jaksama õhku tõusta ega ka lennata. Kuid metsmesilane ise ei tea sellest midagi ja lendab muudkui edasi. Nõnda on ka inimesega. Ka meil on oma raskused ja nõutushetked. Nendest üle olles, jaksame edasi minna. Tihti aga anname alla, enne kui proovimegi leida olukorrast väljapääsu. Olen kohanud inimesi, kes on elu raskustest ja kaotustest nii üle külvatud, et on raske uskuda, kui palju õnnetusi võib tabada üht inimest. Ja ometi on just nendel inimestel jätkunud jõudu teiste hädasolijate abistamiseks.

Hea suhtumine aitab meid üle saada raskustest ja määrab need hädad meie kasuks. Vaadake last, kes mängib oma tuulelohega. Lohe tõuseb õhku vastu tuult, Ta ei püsiks õhus, kui tal poleks allt poolt pinget – lapse käes on nõör, mis peab olema pingul, vastasel juhul kukub lohe alla. Sageli on meie elu eduks pinged ja raskused. Näiteks Beethoven – olles suurtes majanduslikes raskustes ja peaaegu kurt, komponeeris ta oma parimad teosed. John Bunyan kirjutas vanglas karistust kandes raamatu "Kristlase usurännak taevalinna poole". Martin Lutheri tõlkis piiblit Wartburgi kaitsvate seinte vahel. Moosesest sai üks ajaloo suurimaid rahvajuhte, olles enne seda neli-

kümmend aastat põgenik ja lihtne lambakarjane. Joosep kujunes orjuses ja vangistuses Jumalameheks ning riigijuhiks.

Ajaloost võib palju selliseid näiteid leida. Kuidas suhtud sina oma ellu ja oma kohustustesse? Kuidas suhtud oma igapäeva töösse? Kas sa nurised ja kaebad? Ühel ehitusel laovad müürisepad seinu. Üks neist oigab ja viriseb: "Laon raskeid kive üksteise otsa kuni mu selg murdub..." Teine tema kõrval laulab ja vilistab. Töö lausa lendab ta käes. Liigutused on kiired ja osavad: "Mina püstitan katedraali!" Küsime õige endilt, kuidas ristiusk kujundab inimese meelsust ja suhtumist. Kas tulles usu-
le on inimese meelsus õige? Kõik meie probleemid on

seotud suhtumiste ja meelsustega. Piiblis on sellised patumõisted nagu uhkus, ahnus, hirm, kadedus, viha, liigsöömine, keelekandmine jne. Need kõik on seotud meie meelsusega. Kristlane on kui vanem poeg ärakadunud poja loos. Vanem poeg arvas enesest palju. Tema noorem vend lahkus kodust, raiskas pere vara ja elas kõlvatut elu. Vanem ei tahtnud umbrohtu külvata, ta jäi isa juurde. Huvitav on, et selles loos saavad tülid alguse pärast noorema venna koju tagasi naasemist. Vanem poeg oli pahane, et isa noorema tagasituleku puhul peo korraldas. Põhjus polnud mitte peo pidamises. Ta haletses iseennast. On iseendast mõistetav poja kohustused ja eesõigused, kuid on olemas ka vennakohustused. Väliselt on vanem vend korrektne ja töökas. Kuid milline on tema suhtumine, meelsus? Vanema venna väär vahekord oma vennaga tekitas tülisid isaga. On võimalik teenida isa ustavalt ja samas mitte omada temaga osadust. Õige vahekord teenib ühiseid huviseid ja hinnanguid. Vanem vend ei mõistnud isa rõõmu noorema venna tagasituleku üle. Võib olla kogu varanduse pärija ja samas olla vähem rõõmus ja vaba võrreldes nendega, kel pole mitte kui mitte midagi. Selles loos olid teenrid rõõmsamad kui vanem poeg. Nemad sõid, naersid ja tantsisid samal ajal, kui vanem poeg seisis õuel pahuruna ja nõudis oma õigust. Inimese meelsus ei muutu

automaatselt, olles kristlane. Paulus kirjutab just krislastele: Muutuge teiseks oma meeleeuendamise teel." See on ka protsess kristlase elus. Kuid kristlastena oleme me eelistatud olukorras – Jumala abiga, oma kaasõdede ja vendade julgustusel võib see protsess toimida väga järjepidevalt. Paulus kirjutab Filiplastele 2:38: Tee asju õigel põhjusel ja pea teisi tähtsamaks, kui iseennast (s. 3). Hoolitse teiste inimeste huvide eest (s. 4). Jeesus mõistis pojaks olemist nii, et ta oli valmis teenima Jumalat ja teisi. Olgu teil Kristuse meelsus, kes ei olnud võimuahne, vaid sõnakuulelik (s. 6). Ta täitis Jumala eesmärgi (s8). Meelsus ja suhtumine hakkavad külge nagu külmetushaigused. Oleme kergesti mõjutavad ja kohaneme kiiresti teiste hoiakuga. Meie ümbrus kujundab meid. Kui elad kanadega koos, on raske kotkastega lennata. Lapsena on meie võimalused piiratud. Suures osas määravad tingimused meie elu. Kasvades ja küpsedes muutuvad meie valikud ning vastutuskilangeb meie endi peale. Umbes kaheksa aastat tagasi rööviti Liibanoni anglikani kiriku esindaja Terry Waite, sest ta püüdis pantvange vabastada. Ligi viis aastat piinati teda, ta käed ja jalad olid pidevalt ahelais. Kuude kaupa olid ta silmad kinni seotud. Kord tuli teade, et tal on veel viis tundi elada. Vaimulik palus luba kirjutada seitse kirja, vaid üks lubati. Tema meelekohale asetati püssitoru ja küsiti, kasta on

veel midagi öelda. Ta vastas: "Ei" ja samas palveta vaikselt. Pauku ei tulnud. Teatati, et pisut hiljem viiakse asi läbi. Waite asetati külmkappi, kus ta hapniku puudusel oleks peagi surnud, kuid vaatamata seotud kätele sai ta sõrmed kummitihendi vahele ja nii pisut õhku ellujäämiseks. Hiljem, kui Waite vabastati, ütles ta: "Ma ostustasin algusest peale, et ei haletse end, ei muutu sentimetaalseks ega hakka kaebama." Rootsi ajalehes "Dagens nyheter" (29 detsember 1991) ütleb Waite: "Nende sündmuste läbi sain sügavama arusaamise elust. Kogu selle aja vältel jäin kindlaks otsusele pöörata hirmust elamus millekski, millest ka teistel kasu oleks. Usun, et nii peaksime suhtuma kannatustesse," Oma piinajate kohta ütleb ta, et mõistab nende rasket poliitilist olukorda, kuid ei taha kommenteerida nende käitumist. Meie valime ise oma suhtumise ja elu hoiaku. Sage li, kuigi mitte alati, võime valida ka keskkonna ja mõjusfääri. Kui tahad lennata sinavate kõrguste poole, löö kampa kotkastega, mitte kanadega. Ära lase inimestel oma kibedust ja kuivust sinu eluastjasse valada. Hoia see alati Jumalale, sest Tema on kõige hea allikas ja läte. "Kõik hea and ja kõik täiuslik annetus on ülalt ja tuleb valguse Isalt, kelle juures ei ole muutust ega varjutuste varju." Jk1:17

A Laur

Ankur tormis

Sarah lugu

Gümnaasiumi aeg oli minu jaoks pingeline ja väljakutsete rohke. Koolitööd nõudsid palju ning mu usk ja suhe Jumalaga pandi proovile. Mind ümbritsesid

igapäevaselt nii õpilased kui ka õpetajad, kes püüdsid selgeks teha, mis on õige ja mis vale. See pani mind tõsiselt järele mõtlema oma usu üle. Esimesed

kaks aastat sujusid üpris hästi – mul olid head hinded, käisin koguduses ja lugesin Jumala Sõna. Sel perioodil tihti kommenteeriti ja mõnikord ka kritisee-

riti mu usku, aga mind see väga ei mõjutanud. Kuid kolmandal ehk viimasel aastal kerkisid mu ümber elutormid. Nõudmised koolis kasvasid ja mu usk pandi rohkem proovile. Sageli kohtasin ma inimesi kes küsisid mu usu kohta ning üks klassikaaslastest tegi mind sageli avalikult teiste ees maha. See pani mind suure surve alla. Alguses muretsesin selle üle, mida inimesed minust arvavad ning püüdsin vastata nii, et keegi ei mõistaks mind valesti. Aga samas teadsin oma südames mis on tõde ja et mul tuleb ka julgelt selle eest seista. Mu ülesanne kristlasena on jagada head sõnumit Jeesuse armust ja andestusest. Ma teadsin Kuidas Jeesus oli muutnud minu elu ja soovisin, et ka teised võiksid seda kogeda. Ma olin võibolla ainukene oma klassis, kes uskus Jeesusesse ning ainus näide elust koos Jeesusega, mida kaaslased näevad. Nii siis vastasin ma ausalt ja siiralt ning püüdsin selgitada sõnumit mis oli muutnud minu elu. Mõned võtsid seda paremini vastu, teised mitte. Palju kordi sain ma pilkavaid kommentaare ja kogesin, kuidas inimesed vaatasid mu peale viltu. See oli raske aeg ja oli päevi kus

ma lihtsalt tahtsin ära joosta ja nutta omaette. Aga selles kõiges ma kogesin, kuidas Jeesus oli minuga ja ma sain üleloomulikult rahu ja kinnitust. Kuigi mu usk võis vahel kõikuda, oli Jeesus mu tõde ja ankur. Viimasel semestril kui olid lõpueksamid, kogesin kuidas koolitööd ja kohustusel elus võtsid üle ning ma olin ülekoormatud. Ma ei lugenud enam Piiblit nii palju ning olukorrad ja klassikaaslased hakkasid mind negatiivselt mõjutama. Mu rõõm ja elevus oli kadunud. Ma olin kaotanud fookuse Jumala pealt ning uppunud igapäeva olukordadesse. Sain aru, et kui ma tahan jaksata koolitöödega edasi minna ja eluga üldse toime tulla, siis vajan uut jõudu. Avastasin, kui suur oli mu vajadus Piibli lugemise järele ja inimeste järele, kes ka uskusid Jumalat. Inimesed kes elasid koos Jumalaga igapäevaselt, mitte ainult aegajalt. Niisiis ma avasin Piibli sagedamini, hakkasin suhtlema kristlastega ja käima koguduses. Jumala sõna sai elavamaks mu südames ja teised hääled hakkasid mind positiivselt mõjutama. Märkasin kuidas rahu tuli tagasi ja elu läks kergemaks. Avastasin, et Jumal ei olnud mind

maha jätnud, vaid oli mind hoidnud ka siis, kui kõndisin orus. Ta lähedus sai elavaks kui ma aktiivselt valisin olla koos Jumalaga. Kolmas aasta keskkoolis oli raskeim aeg mu elus, aga see pani mind kasvama ka rohkem kui eales varem. Kuna ma olin pideva kaaslaste, koolitööde ja üleüldise elu surve all, pidin ma jälle ja jälle valima Jeesuse usaldamise ning see pani mu suhte Temaga kasvama. Lähedane suhe Jeesusega ja Jumala Vaimu juhtimine aitasid mind läbi kooliaasta. Minule oli ja on Jeesus kõige tähtsam isik. Omada ehtsat ja siirast suhet Temaga on parim, mis mulle elus on juhtund. Juunis sooritasin ma oodatud eksami ning oma teklile (Rootsis on kõigil keskkooli lõpetajatel müts e tekkel) ma kirjutasin "Jesus my Anchor" (Jeesus mu ankur). Soovisin sellega meelde tuletada nii endale kui teistele, et Ta on minu hinge ankur ja lootus. Ja Tema nimi on kindlam ja tugevam kui ükski elutorm. Jeesus on mu usu ankur.

//Sarah

"...lootusest, mis meile on otsegu hinge ankur, kindel ja tugev.." Hb 6:19

//Sarah

Pisikesed rebased

*Võta kinni pisikesed rebased,
sinu hingerahu kes rikuvad,
külvates muremõtteid südame,
saada sinna, kuhu nad kuuluvad.*

*Meeli mõtteid tõemeel puhastab,
Piibli lugemine sind valgustab,
Jumala Sõnas pühitsev jõud,
Rahuteele kuulekus juhatab.*

*Jumala arm sind iga päev ümbritseb
Oled loodud Looja auks ja lapseks.
Looja loonud linnud, loomad, kalad vees,
Oled loodud Looja Loodu krooniks.*

Helve on poetess ja on kooliteed käinud Haapsalus, Tallinnas ja Rootsis. Ta valdab soneti-
pärja kirjutamise harukordset kunsti, mille näiteid võib leida ta kõikides luulevalimikes, kuid
kõige enam kogus "Elutahud". Helve Poska on Eesti kirjanike Liidu liige.

Lootuse Külast

Sõnad kõlasid mu südames: “Sa ei ole veel puudutanud seda maad ega rahvast enne kui oled jõudnud nendeni, kes on kõiges suuremas pimeduses ja hädas!” Ma ei teadnud täpselt kes need olid. Ma olin kuulutanud vanglates – piisavalt pimedad kohad ja hädased inimesed. Kes

võiks need siis veel olla? Ma ei teadnud.

Samal ajal kogesin ma, et nendele, kes iganes nad olid, tuleb rajada turvaline koht, mis asuks kuskil maa kohas. Sellega otsisin igasugust hoonet – vanad kolhoosid ja sovhooside hooned, maad ja majad. Midagi ei saanud ilmsiks.

Siis ühel päeval mõtlesin: “Miks mitte minna ja vaadata üle kõik vanaisa maad. Kui mitte selleks otstarbeks, siis lihtsalt huvi pärast“. Nii ma tegin ja leidsin ilusa männimetsa, suvilate taga teisel pool maaparanduse kraavi. Seal polnud teed või midagi – ainult mets. Jumal rääkis

jälle mu südamesse: “Sa võid leida midagi kergemat, kus on hooned ja midagi olemas, või sa võid siit peale hakata. Siiski, et see esmalt on palju raskem, on tulemused pika peale palju paremad“ Täna just nendel vanaisa maadel on rajatud “Lootuse Küla”. Inimestele kes on alkohooli ja narko sõltuvuses. Saan ka ütelda, et täna ma ei tea suuremat ja pimedamat põrgu auku maa peal, kui see. See on üks asi, kui inimene ise otsustab oma elu hävitada alkoholiga ja narkootikumiga. aga teine tõde on, et igaüks nendest mõjutab vähemalt veel seitse inimest, kes kannatavad selle tõttu: Vanaemad, emad, isad, õed, vennad ja eriti lapsed ja abikaasad.

Mu mõtted läksid Kanadasse tagasi aastaid varem. Ma sõitsin koos oma pojaga ja vabandades ütlesin: “Andrew, mul on kahju et sa pead istuma koosolekutes kus ma räägin siin Kanadas meie tegevusest Eestis, sest ma tean, et sa ei tahtnud tulla tagasi Eestisse, eriti nendel esimestel aastatel!” Me reisisime koos Kanadas et aega veeta üksteisega, samal ajal, kui ma külastasid kogudusi Eesti toetuseks. “Isa”, tuli vastus. “Mul on raske olla koosolekutel, kui ma kuulen sind ja pisarad

tulevad silma. Ma mõtlen - kõik saavad oma elu hävitada nagu mina olen seda tegemas – alkoholi, narkootikumiga ja nii edasi. Aga vähed saavad seda teha, mida sina teed. Ma parema meelega teeksin seda mida sina teed!” See tuli nii ootamatult, nii äkitselt, et mul oli raske uskuda mida ma kuulsin. Tema ei tahtnud kaugelki sellest varem rääkida ja paistis tahtvat ainult pidutseda, juua ja tarvitada sõltuvusaineid. Ma ise ei oskanud aimata kui palju tema oli nende asjadege seotud. Kahjuks ma siis ei saanud nendest asjadest aru. Tänapäevaks see kõik on muutunud. Sõites pöördusin Andrew poole ja ettevaatlikult vastasin, et temal tuleks siis võtta mingi otsus oma elus selleks, et muutuda. Millele ta vastas: “Isa, sina oled see, kes on kogenud ja teab mida tuleks teha!” Ma ei olnud seda tema suust kuulnud pikal ajal. Me peatasime auto tee ääres ja seal Andrew andis oma elu Jumala kätte. Tema tee viis teda õppima ja tema oligi see, kellega me koos rajasime Lootuse Küla.

Ma varem arvasin, et teadsin midagi alkoholi ja narko sõltuvusest, aga ma näen praegu, et ma ei teadnud midagi – see paistis nii kaugel minust olevat. Siis

tuli aeg, kus mina kui isa õppisin oma poja käest. Täna ma oskan aidata neid kes on alkohooli ja narkootikumi sõltuvuses. Palju on olnud vaja uuesti õppida. See on nõudnud palju tööd ja tegemist, aga täna saan mina ja kõik, kes töötavad Lootuse Külas, anda lootust neile, kes seda otsivad. Täna minu poeg Andrew on juhtimas Lootuse Küla ida Kanadas - seal, kus me kunagi elasime.

Kas sul puudub lootus? Mis on sinu olukord ja elukord elus? Sul saab ka olla tulevik – sinu olukorrale on ka lootust!

Issand, sa tulid maa peale mitte kohut mõistes, vaid selleks, et maailm saaks päästetud sinu kaudu. Aita täna seda, kes (seda loeb) otsib ning tahab muudatust saada oma ellu. Palve: Usun, et Jeesus Kristus suri mu patude eest ja tõusis üles surmast ja maksis mu süü. Anna mulle andeks mu eksimused ja juhi mu elu tänasest päevast. Aamen!

Märt vähi, Lootuse küla rajaja Eestis ja Kanadas.

Usus ragby väljakul

Michael Jones on valitud aegade parimaks mängijaks maailma "All Black" võiskonnas. Michael jagab: "Kuigi mul on au esindada Uus-Meremaa ragbi meeskonda, "All-Blacks", on minu esimene prioriteet kindlasti minu Issand ja Päästja, Jeesus Kristus. Tippsportlased unustatakse ära, kui nad lõpetavad

mängimast, kuid üks asi, mida ma tahan, et jääks meelde inimestele on see, et ma olin mees, kes pani Jumala esikohale, enne ragbit" ütleb ta.

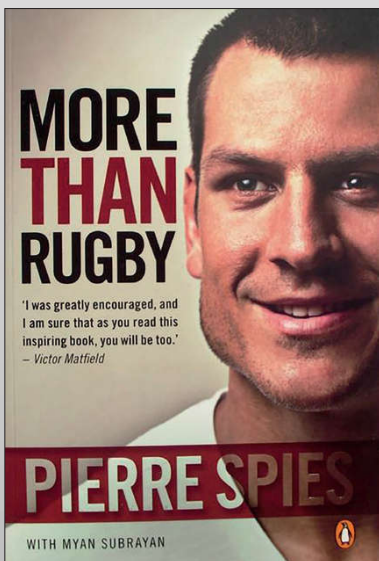
Kui talt küsitakse, kuidas üks kristlane võib olla selline võitleja ja maadleja karmil mänguväljakul, vastab Jones suurepäraselt tagasi Piibli põhimõte-

ga: "Õndsam on anda kui võtta!" Teine Uus-Meremaa tipp mängija "All Black" meeskonnas on Brad Thorn. Ta on mängija, kes on esindanud Ragbit nii Austraalia kui ka Uus-Meremaa värvides. Thorn sai kristlaseks saades tunnustust uskliku tiimikaaslaselt Jasonilt.

"Jason oli silmapaistvaim

ülejäanud meeskonnast”, Thorn ütleb: “Turneedel me läksime lõbutsema ja möllama, aga ta ei teinud seda. Kui oled kambaga koos, võib juhtuda et öeldakse, et oled nõrk, kui ei lähe alkohooli jooma või lõbutsema naistega. Kui aga on tõeline karakter mehes,

siis on see efekt vastupidine. See on teistmoodi sest hea iseloom nakatab.” Ta jagab edasi “Enne kui ma lähen mängima, palun ma lihtsa palve, et võin austada Kristust ka mänguga. Annan 100%, kuid peale mängu näitan austust oma vastastele ja kaasmängijatele, kas me siis võidame või kaotame.”

Võrreldes ragbi ja ristiusku, ütleb Thorn: “Need asjad, mis aitavad sul edukas olla ragbi jalgpallis on esiteks alandlikkus, sest seda on vaja selleks, et kasvada. Teiseks, et olla järjekindel ja eneseohverdav ka teiste kasuks, sest meeskond on tähtsam kui sa ise. Lõpuks, et näidata julgust, käituda targalt ja olla siiras oma vastaste ja kaaslaste vas-

tu. Kõik need asjad, mis on osa Kristuse olemusest, tunduvad ka olevat olulised asjad, kui tahad olla edukas ragbis või elus.

Veel üks tippmängija “World Cup:is”, on “Springbok:i” mängija Pierre Spies. Ta on lõuna Aafrika tiimis üks tugevamaid ja kiiremaid ragbi-mängijaid kes on saanud hüüdnime “lõvi”. Spies ei hoia kuidagi saladuses, kui oluline talle isiklikult on tema kristlik usk. Ta enda kodulehel väidab ta: “Minu sõnum teile on, et Jumalal on plaan sinu eluga! Tal on kirk sinu vastu. Kui olete otsustanud Teda järgida ja elada Temale, teeb Ta rohkem su elus, kui sa kunagi oled osanud ette kujutada. Ta on kirja pannud oma loo raamatus, “More Than Rugby.”

Kutsed külalisjutlustajana kuhjuvad ja Spies kasutab igat võimalust, et innustada noori ja vanu, mitte ainult rääkides spordist, vaid elust, usust, perekonnast ja armastusest. Ta abiellus oma unistuste tüdrukuga, Juanne, 2008. aasta detsembris ja nad on mõlemad pühendunud oma elud Kristusele ja kristlike väärtustele ja on eeskujuks nii noortele kui vanadele.

<https://youtu.be/OBz9ctmDhxl> (19:36 min) Pierre Spies

Süstaga mööda rannikut

Seekord oli Magnus Rootsist kaasas aerutamisel. Magnus on 24 aastane ja on Stockholmi südalinnas üles kasvanud. 7-8 oktoober aerutasime Lohusalust Viimsi põhjarannikuni. Sügistuuled puhusid korralikult ja lained olid vahel üle meetri, mis tekitas süsta vöoris purskkaevu. Kui tuul aga tuli seljatagant oli kiirus suur kui sattusime laine peale. Umbes 50 km saime edasi enne kui ilmad pöördusid vastutuuleks üle 10 m/s ja vihmaseks. Selleks ajaks olid riided ja magamiskotid ka märjad. Enesetunne aga oli hea ja ootame järgmist võimlust edasi aerutamiseks. Siia maani on umbes 430 km aerutatud mööda Eestimaa rannikut, eesmärgiga, et samas palvetada maa ja rahva pärast. Kui soovid ühineda mingil etapil voi eestpalvega siis kirjuta info@k-3.ee mailile. Siis nad rõõmustusid, kui lained sooiku jäid, ja ta viis nad igatsetud sadamasse! L 107:30

Vaata:

www.k-3.ee